

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi március hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette kísérlete miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. évi március hó 25. napján kihirdetett 6.B.521/2008/16. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 8880.- /Nyolcezer-nyolcszáznyolcvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 2009. március 25. napján kelt 6.B.521/2008/16. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntette kísérletében /Btk.166.§ (1) bekezdés/, és ezért 2 év 8 hónap börtönbüntetésre, mint főbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltasra, mint mellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, rendelkezett az eljárás során lefoglalt dolgok sorsáról, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A *Győri Fellebbviteli Főügyészség* a Bf.286/2008/5/1. számú átiratában rámutatott arra, hogy álláspontja szerint az első fokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta, ebből okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és nem tévedett a cselekmény jogi minősítése tekintetében sem. Véleménye szerint a megyei bíróság teljes mértékben eleget tett az indokolási kötelezettségének, valamint helyesen állapította meg a fő- és mellékbüntetés nemét és mértékét, és a bűnösségi körülmények felsorolását is helytállónak tartotta. Indokoltnak vélte azonban a súlyosító körülmények között megemlíteni, hogy a vádlott a sértettet orvul, a védekezés legkisebb esélyétől is megfosztva támadta meg. A fellebbviteli

főügyész a megyei bíróság ítéletének egyéb rendelkezései vonatkozásában is rámutatott arra, hogy álláspontja szerint e tekintetben is törvényesen járt el a bíróság és mindezek alapján a megyei bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a *vádlott védője* az első fokú eljárás során előadottakat változatlan formában fenntartotta, ennek értelmében vitatta a cselekmény jogi minősítését. Rámutatott arra, hogy ugyan a vádlott kétszer kis-közepes erővel megszúrta a sértettet, azonban álláspontja szerint ölési szándék nem vezette, az ő vonatkozásában még az eshetőleges szándék sem állapítható meg. Az ölési szándékot az sem támasztja alá, hogy „kinyuvasztalak, megdöglesz” kijelentéseket használta a vádlott a cselekmény elkövetése során, hiszen ez még a dulakodás kialakulását megelőző veszekedés közben hangzott el. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 1996. évi 511. számú eseti döntésére és ennek figyelembe vételével indítványozta, hogy a vádlott cselekményét a másodfokú bíróság súlyos testi sértés büntette kísérletének, vagy esetleg életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének minősítse és ennek megfelelően enyhébb büntetést szabjon ki.

A *fellebbviteli főügyész képviselője* a nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat fenntartotta. Nem osztotta a védő érvelését, mivel álláspontja szerint a bűncselekmény eszköze alkalmas élet kioltására, a módja és a helye szintén erre utal és ezzel a vádlottnak tisztában kellett lennie. Kétségtelen tény az, hogy egy indulatos ember szavai nem minden esetben jelentik azt, amit mond, de az adott esetben tettek is követték a vádlott fenyegető kijelentéseit. Álláspontja szerint a tényállás, a minősítés helyes, a kiszabott büntetés pedig kimondottan enyhe, azonban a súlyosítási tilalom miatt ennek megemelésére nincs mód, így a megyei bíróság döntésének a helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen jelen lévő *sértett* előadta, hogy teljes mértékben megbocsátott a vádlottnak. 34 évig éltek együtt és kérte, hogy olyan büntetést szabjon ki a bíróság, hogy a vádlottnak ne keljen börtönbe vonulnia.

A vádlott a nyilvános ülésen előadta, hogy megbánta az általa elkövetetteket. Jelenleg rokkantnyugdíjas, de munkaszerződés alapján dolgozik, ebből a keresete 60.000 Ft.

Az ítélet tábla a védelmi fellebbezést alaptalannak találta.

Az ítélet tábla a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált és ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárást törvényesen folytatta le. A bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az ítéletben megállapított tényállás a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének megfelel. Az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte, a vádlotti vallomást összevetette a sértett vallomásával, valamint a tanúk vallomásaival és elemezte, valamint értékelte az igazságügyi szakértői véleményt is. Rámutatott arra, hogy a tényállást elsődlegesen a sértett vallomására alapította, hiszen ez összhangban állt a meghallgatott tanúk vallomásával. A sérülések vonatkozásában figyelembe vette az igazságügyi orvosszakértői véleményt, valamint a tárgyaláson meghallgatott szakértőnek a

kiegészítő véleményét is. Értékelte a pszichológus szakértő véleményét is a vádlott személyiségének fő vonásaira nézve.

Mindezek alapján az első fokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, amely a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A megalapozott tényállásból a megyei bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a bűncselekmény minősítése törvényes és a bíróság álláspontját helyes jogi indokolással is támasztotta alá. Ezt az ítéletábra is osztotta, hiszen a bűncselekmény eszközül használt erősen elkészült pengéjű, ún. fadaragó kés, valamint a vádlott kijelentései, illetőleg a sérült testtájék, továbbá a szúrásokat követően a sértett fojtogatása mind azt támasztja alá, hogy a vádlott tudatának át kellett fognia azt, hogy magatartása következtében a sértett halála is bekövetkezhet, így az ő vonatkozásában az eshetőleges szándék megállapítható.

A megyei bíróság a büntetés kiszabási tényezőket felsorolta és ezek figyelembe vételével szabta ki a büntetést. Számot adott arról, hogy a szabadságvesztés mértékének a meghatározásakor miért alkalmazta a Btk. 87.§ (2) bekezdés b/ pontját. Az ítéletábra e tekintetben is egyetértett a megyei bíróság álláspontjával, vagyis a sértett megbocsátására, a vádlott megbánó magatartására, továbbá a kísérletnek a távoli jellegére figyelemmel a törvényi minimumnál enyhébb büntetés kiszabása is megvalósítja a büntetési célokat, azonban annak további enyhítése nem indokolt.

Az ítélet egyéb rendelkezései is megfelelnek a jogszabályi előírásoknak.

A fentiek alapján a Győri Ítéletábra a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság sérelmezett 6.B.521/2008/16. számú ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.880 Ft bűnügyi költséget a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján a vádlott viseli.

Győr, 2010. március hó 30. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr. Zólyomi Csilla sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 6.B.521/2008/16. számú ítélete 2010. március 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2010. március hó 30. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelél

kiadó